

Koszorúzási ünnepség a budapesti Szabadság téri szovjet hősi emlékműnél

Hazánk felszabadulásának 13. évfordulója alkalmából csütörtökön megkoszorúzták a népünk szabadságáért életüket áldozott szovjet hősök budapesti, Szabadság téri emlékművét.

Az emlékművel szemben a néphadsereg díszőrsége sorakozott fel csapatszázalóval. A vörös és nemzetiszínű és szovjet zászlókkal díszített téren több ezer fővárosi dolgozó gyűlt össze. Megjelent Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, dr. Münnich Ferenc, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai és póttagjai.

Tíz óra előtt néhány perccel érkezett meg az ünnepségre a Szovjetunió párt- és kormányküldöttsége: N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága első titkára, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, a küldöttség vezetője és a küldöttség tagjai: ott volt J. I. Gromov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete. A téren elhelyezkedett dolgozók hatalmas lelkesedéssel, éljenzessel köszöntötték N. Sz. Hruscsovot, a szovjet párt- és kormányküldöttség vezetőjét és a küldöttség tagjait.

Dobi István, az Elnöki Tanács elnökének és a kíséretében lévő Révész Géza honvédelmi miniszter megérkezését követően elhangzott a szovjet és a magyar himnusz, majd megkezdődött a koszorúzás.

Elsőnek a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében Kádár János, a Központi Bizottság első titkára és Marosán György, a Központi Bizottság titkára helyezték koszorút az emlékmű talapzatára. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa koszorúját Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke és Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, a magyar forradalmi munkás-paraszt kormány koszorúját dr. Münnich Ferenc, a Minisztertanács elnöke, Apró Antal, a Minisztertanács első elnökhelyettese és dr. Sik Endre, külügyminiszter helyezte el. Ezután a Szovjetunió párt- és kormányküldöttségének tagjai, élükön N. Sz. Hruscsovval, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkárával, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökével helyezték el koszorújukat.

Az Internacionálé elhangzása után a díszőrség díszmenetben vonult el az emlékmű előtt.

A díszmenet után N. Sz. Hruscsov, s a szovjet párt- és kormányküldöttség tagjai magyar párt- és állami vezetők társaságában elhaladtak a téren felsorakozott budapesti dolgozók sűrű sorai előtt. N. Sz. Hruscsov, s a küldöttség tagjai mosolyogva, integetve köszöntötték a fővárosi dolgozókat. N. Sz. Hruscsov több dolgozóval fogott kezét, többen pedig szeretetük kifejezésül melegen átöltötték a szovjet párt- és kormányküldött-

ség vezetőjét. A tér egyik budapesti dolgozók mindegyikén hazánk legifjabb polnított viharos lelkesedéssel, garai: kisgyermekek vették nagy tapssal, hosszantartó körrel N. Sz. Hruscsovot, aki hurrá-kiáltásokkal üdvözlömosolyogva, kedvesen érték a testvéri szovjet népdeklódve időzött körükben, küldöttét, s hosszasan él-s az egyik gyermeket kar-tették a szovjet-magyar bá-jába vette. Az egybegyűlt rátságot.

Koszorúzás a szovjet párt- és kormányküldöttség

(2.)

A hosszú sor végigaszítja talicskáját a Széchenyi téren és eltűnnek a Tisza utca Felsőváros felé nyúló kanyarulataiban.

A nap elbújik egy haragos-szürke felhő mögé. Újszeged felől hideg szél szállad keresztül a téren és a lányok megboronganak.

— Erzsike megfázik, siessünk haza — aggódalmaskodik Juhász Ilés.

A Kárász utcán mennek keresztül és bekanyarodnak az Oroszlán utcába. Az Egyház téren hátukba kapaszkodik a szél és meggyorsítja lépteiket a Serház utca irányába.

Tetszik a lányoknak ez a játék és nevetve szaladnak hazafelé. Juhász ott lépked mellettük és a barátok Kálloék kapuja előtt búcsúznak el egymástól. Szűcs Erzsike csókot nyom Matild és Mariska kipirult arcára és Juhászsal együtt eltűnnek a szemben levő ház kapuja mögött. Acház Mariska beugrik Matildéhoz még egy pillanatra, hogy a délutáni találkozást megbeszéljék.

Juhász Ilés postatiszt ott lakik Szűcs Ferenc házában, az egyik kis udvari szobában. Mint koszt-kvartélyos szobaútr költözött a Serház utcai lakásba, de a házikisasszony hamarosan pártfogásba veszi és rövidesen úgy tekintik, mintha családtag lenne. Szűcs mama esti kötetése közben fel-feltekint szemüvege mögül a beszélgető fiatalokra és kezdi elhinni, amire a szomszédok már régen rájöttek. A fiatal postás és Erzsike nagyon megértik egymást. Csak akkor borul el Szűcs néni mosolygós arca, mikor Erzsike köhögését hallja. Ilyenkor leteszi kezéből a kötötűket és aggódalmas szeretettel fordul lánya felé:

— Orvoshoz kellene menni, édes kislányom.

— Nincsen nekem semmi bajom, édesanyám — hártja el Erzsike az aggódó anyai kíváncsiságot és mosolyogva néz Juhász Ilés szemébe.

A barátok már régen látják a kibomolni készülő szerelmet, amelynek egyre jobban egyengeti útját a közeledő tavasz.

A Serház utcai házat nagy bolthajtásos kapu zárja el az utca zajától. Három ablakával néz a szemben levő házra és távolabbról ideleátszik a gőzmalom magasba nyúló kéménye.

Itt lakik Kálló Antal gombkötőmester, híres szegedi iparos. Ő készíti a legszebb gombokat és csak az a magyar ruha díszes, amelynek köteleit Kálló uram állítja össze. Két háza és tekintélyes bankbetétje van a Szeged-Csongrádi Takarékpénztárban.

Mint fiatal legényke ott lelkesedik a Gabona-piacon, mikor Kossuth Lajos megrendítő beszédében felhívja a szegedi népet, hogy védje meg nehezen megszerzett szabadságát. Nyomban jelentkezik nemzetőrnek, de fiatal korai miatt nem kőthet még konvédkardot oldalára.

ÚR GYÖRGY:

Juhász Gyula ifjúsága

Ünnepélyesen átadták az 1958. évi irodalmi és művészeti díjakat

A Művészeti Szövetségek Házában csütörtökön délelőtt ünnepélyesen adták át az 1958. évi irodalmi és művészeti díjakat. Az ünnepségen megjelent politikai és kulturális életünk több neves képviselője. Aczél György, a művelődésügyi miniszter első helyettese mondott beszédet, majd átadta a díjakat az alant felsorolt kitüntetett íróknak, művészeknek:

JÓZSEF ATTILA-DÍJAL KITÜNTETETTEK:

I. fokozat:

Keszthelyi Zoltán költőnek »Halljátok!« c. verseskötetért,

Földes János írónak »Férfit út« c. kötetéért,

Győri Dezső írónak 1957-ben megjelent kisregényéért.

II. fokozat:

Bihari Klára írónak »Szomszág« c. regényéért és novelláért,

Fejér István írónak »Be-kötött szemmel« c. színművéért,

Thurzó Gábor írónak novelláért,

Rákos Sándor költőnek »A Tűz udvarában« c. verseskötetért és 1957-ben megjelent verseiért.

MUNKÁCSY MIHÁLY-DÍJAL KITÜNTETETTEK:

I. fokozat:

Tar István szobrászművész József Attila-szobrát, amelyet 1957-ben Makón állítottak fel.

II. fokozat:

Pirk János festőművésznek eddigi munkásságáért, különösen »Magvető« c. festményéért,

Szántó Piroska festőművésznek 1957-ben rendezett gyűjteményes kiállításáért,

Tóvári Tóth István festőművésznek 1957-ben rendezett gyűjteményes kiállításáért.

III. fokozat:

Erdős Géza festőművész-

Kossuth-rajongó lesz és szobája falát Kossuth élet-nagyságú képe díszíti.

A kétszárnyú tölgyfakaput rézkilincs fogja össze. Az udvaron eperfa terjeszti szét árnyékát és a hátsó kislakásban Petőfi Zoltán élte valaha mindennapi boldog életét.

Kálló Antal gondterhelten arccal látogatja a szomszédokat.

Aggasszja a Tisza.

Ma — vasárnap — délelőtt is vészhirek szaladnak szét a városban. Szerencsére sikerült eltorlaszolni a hullámok vájta réseket, de a hirtelen emelt gyenge nyúlgát nem sok jóval biztatja a város lakóit. A Serház utcai ház jól megépített vastagfalú kőház, de ki tudja, hogyan fog rombolni a víz, ha egyszer vadul rátör a városra!

Baloldali szomszédját keresi fel és Priváryék is aggodalmasan nézik a boruló eget. Védekezésről tanácskoznak és hamarosan belevonják a tárgyalásokba másik szomszédjukat, Tukacs Imre papucsomestert is.

Rövidesen együtt szidják a kormányt, amely teljesen magára hagyja a várost nagy bajában. Elhatározzák, hogy délután kivonulnak a töltésre segíteni.

Most ér haza Matild és meséli a Széchenyi téri hosszú kocsisort, mellettük a sírdögölő asszonyokat.

Szótlanul ülnek le az ebédhez.

Szűcs Ferenc köszönt rájuk. Kálló Antal kérdően néz az arcába és székét húz maga mellé az asztalhoz.

— Kálló szomszéd, azt gondolom, el kéne menni innen valahová. Hiába minden, fejtelenséggel csinálják a töltést, a víz nem apad, erős a nyomása, gyenge a gát, beszakad valahol és menthetlenül elpusztul a város.

— Délelőtt úgy határoztunk Priváry meg Tukacs szomszédokkal, hogy kimegyünk a töltésre segíteni.

— Kimehetünk — válaszol Szűcs Ferenc —, de jó lenne biztos helyre elvinni a családot, amíg utazni lehet.

Kálló Antal maga elé bámul a tányérra és nagy csönd estik le közéjük. Csak a falióra ketegye egyhangúan.

— Nagy bajt csinált nekünk az uradalom — szólal meg később rekedten. — Elhanyagolta a töltést. Most nagyobb a kár, mintha megelőzték volna a bajt.

— Bizony, sok kárt okozott már nekünk az uradalom — hagyja helyben Szűcs Ferenc. — Ha kijavították volna a petresi gátat, nem volna itt a veszedelem.

— Merre vannak a petresi, meg az algyeyi menekültek?

— Az algyeyiek egy része átment Várárhelyre, másik része meg Újszegedre telepedett le. A petresiek Csongrád felé húzódtak a víz elől.

Kálló Antal lassan feláll az asztaltól, magára húzza fekete zsinóros kabátját és Szűcs Ferencel elindul az utca felé. Hirtelen kerekedett szél vágja be utánuk a kapuszárnyat.

nek 1958-ban rendezett kiállításáért, Segesdy György szobrászművésznek Juhász Gyula-szobrát, amelyet 1957-ben Szegeden állítottak fel.

LISZT FERENC-DÍJ

I. fokozat:

Kóródy András karmesternek a »Peter Grimes« kiváló zeneti betanításáért és vezényléséért, művészi és emberi érdemeiért,

Kovács Dénes hegedűművésznek Mozart műveinek és Brahms hegedűversenyének kiváló tolmácsolásáért.

II. fokozat:

Frankl Péter zongoraművésznek kimagasló sikeres hazai és külföldi szerepléséért.

III. fokozat:

Balogh Éva operaénekesnek a Debreceni Színház operaelőadásában nyújtott kiváló teljesítményéért,

Gergely Ferenc orgonaművésznek az orgonairodalom megismertetése és az orgonaművészet népszerűsítése terén elért kiváló munkájáért.

ERKEL FERENC-DÍJ

III. fokozat:

Gulyás László zeneszerzőnek a »Széki muzsika«, a »Fonó« és az »Első szerelem« című műveit,

Vári Ferenc zeneszerzőnek vegyeskarra írt kórus szvitjéért és »Dalok messzi tájakról« c. dalciklusáért.

JÁSZAI MARI-DÍJ

I. fokozat:

Horváth Ferenc szavalóművésznek, az 1957-es évben a versmondás művészetében elért kimagasló teljesítményéért,

Agárdy Gábor színművésznek, az »Optimista tragédia« és a »Svejk« c. darabokban nyújtott kiváló alakításaiért.

Kállai Ferenc színművésznek, a »Tisztújítás« és a »Vernász« c. darabban nyújtott alakításaiért,

Kálmán György színművésznek kiemelkedő művészi alakításaiért,

Bárdy György színművésznek kitűnő művészi alakításaiért.

II. fokozat:

Bitskey Tibor színművésznek a »Trisztán« és a »Hotel Astória« c. darabokban nyújtott alakításaiért,

Pálos György színművésznek a »Szent Johanna«, a »Hattyú« és az »Érettségi után« c. darabokban nyújtott kiváló alakításaiért,

Kohut Magda színművésznek, a »Bánk bán«, a »Pheadra« és az »Othello« c. darabokban nyújtott kiváló alakításaiért,

Ruttkai Ottó színművésznek a »Ruy Blas« c. darabban nyújtott kimagasló alakításaiért,

Vass Éva színművésznek az »Anna Frank naplója« c. darabban nyújtott kitűnő alakításaiért.

III. fokozat:

Árva János színművésznek az »Ármány és szerelem«, a »Romeó és Júlia« c. darabokban nyújtott alakításaiért,

Hotty Éva színművésznek a »Megperzselt lányok« és az »Éva lánya« c. darabokban nyújtott alakításaiért,

Miklós Klára színművésznek a »Stuart Mária« és a »Nem élhetek muzsikaszó nélkül« c. darabokban nyújtott alakításaiért,

Hegedűs Erzsike színművésznek a »Földindulás« és a »Viharos alkonyat« c. darabokban nyújtott alakításaiért.

A kitüntetett művészek nevét Bárdy György színművész mondott köszönetet.

Zászlót avattak a Tanítóképző kizsistái

Az újszegedi tanítóképzőben felszabadulásunk 13. évfordulója alkalmából szép ünnepséget rendeztek. A tanítóképző kizsistái fogadalmat tettek, hogy hívek lesznek a néphez és a párthoz. Ezúttal avatták fel zászlójukat, amelyre a szegedi munkások képviselői is szalagot kötöttek fel és köszöntötték a kizsistákat.

Az iskola kizsistái és az iskola nevelői, a résztvevők nem felejtik a megkapó ünnepséget.

